

דף ד :

עין משפט א. או"ח סימן רלה סעיף ב

ב. אסור להתחיל לאכול חצי שעה סמוך לזמן ק"ש של ערבית, ואם התחיל לאכול אחרי שהגיע זמנה פ מפסיק וקורא בלא ברכות וגומר סעודתו, ואח"כ חוזר וקורא אותה בברכותיה ומתפלל.

הגה: אם התחיל לאכול א"צ להפסיק לתפלה אם יש שהות אח"כ להתפלל, אבל אם לא התחיל לאכול אפי' נטל ידיו ל מפסיק גם לתפילה.

עין משפט ב. או"ח סימן רלו סעיף ב

ב. אין מפסיקין בין גאולה לתפלה מ גם בערבית, ומה שמכריז הש"ץ על ר"ח לא הוי הפסק כיון שזה צורך התפלה נ.

עין משפט ג. או"ח סימן קיא סעיף א

א. צריך להסמיך גאולה לתפלה ולא יפסיק בניהם פ אפי' בעניית אמן אחר גאל ישראל ע ולא בשום פסוק חוץ מה' שפתי תפתח פ.

הגה: וי"א שמותר לענות אמן על גאל ישראל וכן נוהגין ז.

כ. ומפסיק וקורא כיון דק"ש מן התורה משא"כ בתפלה. ל. ולא בירך ענט"י אבל אם כבר בירך יאכל כזית ואח"כ מפסיק ומתפלל, ולא הוי הפסק באמצע הסעודה כמ"ש בסי' קע"ח סעיף ו'.

מ. וזו גם סגולה שאדם לא ינזק בשעה שהקב"ה כועס, כה"ח אות י"א. נ. כ"כ הב"י בשם הרשב"א, ויש שמכריזים גם על הנסים בחנוכה ופורים הגם שבהם אם שכח אינו חוזר, ובירושלים נהגו לא להכריז כלל, אבל יש להגביה הקול בהגיעו ליעלה ויבא או על הנסים, כה"ח אות י"ז. לשם יחוד הביאה בכה"ח אות ס"ב.

ס. ברכות ט' ע"ב, וכל מי שאינו סומך גאולה לתפלה דומה לאוהבו של מלך שבא ודפק על פתחו ויצא המלך לדעת מה הוא מבקש ומצא אותו שהלך וגם המלך הולך, לבוש.

גם בערבית מצוה לסמוך גאולה לתפלה, כה"ח אות ג'. ט. סמיכות גאולה לתפלה הוא גם תיקון לשז"ל, כה"ח אות ה'. ע. ואפי' בשתיקה אסור, ואם הזדמן לו לענות קדיש או קדושה ימתין בשירה חדשה, כה"ח אות ו'.

פ. דכיון שקבעוה חז"ל הוי כתפלה אריכתא, מגמ' ברכות ט' ע"ב.

צ. אבל מנהג הספרדים כדברי מר"ן השו"ע דאסור להפסיק גם לעניית אמן וכך דעת

את הספרים דף היומי עין משפט על הדף ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים ו"אם אמן ה' שפתי תפתח אמן לענות לכ"צ גם במנחה ומנחה וכל כמין שיהיה להם להסמיתם גדולי ישראל יתקו בהוצאת כה"ח ויפסיקו ולא ימנעו מן השתיקה לענות ולחזור אח"כ לומר ה' שפתי תפתח וצ"פ שער הפוננים דרוש ה' חשוב כאילו התחיל שמונה עשרה, כה"ח אות ח'.

05841304774 02-5712251

הגה: וי"א דבשבת א"צ להסמיך גאולה ק לתפלה, דטעם הסמיכה משום דכתיב "יענך ה' ביום צרה" וסמיך ליה "יהיו לרצון אמרי פי" ושבת לאו זמן צרה, אבל יו"ט הם ימי דין, מ"מ טוב להחמיר להסמיך גם בשבת אם לא במקום שצריך לכך.

עין משפט ד. אר"ח סימן קכב סעיף ב

ב. אינו נכון לומר תחנונים קודם אמירת יהיו לרצון אמרי פי ר, אלא אחר סיום שמונה עשרה יאמר יהיו לרצון, ואם בא לחזור ולאומרו פעם אחרת אחר התחנונים הרשות בידו.

עין משפט ה. אר"ח סימן נא סעיף ז

ז. צריך לכיין בפסוק פותח את ידך, ואם לא כיון צריך לחזור ש ולאומרו פעם אחרת.

הגה: ומסיימים בפסוק ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם ת אחר תהילה לדוד.

הגה: כופלין הפסוק "כל הנשמה תהלל יה" לפי שהוא סוף פסוקי דזמרה,

ק. ומר"ן כ"י כתב דאין דברי הג"א נראים, וגם ע"פ דברי האר"י ז"ל אין חילוק בין שבת ליום חול, שם אות ט'.

ר. ופסוק יהיו לרצון אמרי פי מסוגל לכמה ענינים מתחיל ביו"ד ומסיים ביו"ד ויש בו עשרה יודי"ן ומ"ב אותיות כנגד שם מ"ב, וסודו סוד גדול וע"כ צריך לאומרו בנחת ולכוון בו ומועיל הרבה לקבלת תפלתו שלא תשוב ריקם, כ"כ בא"ר, כה"ח אות י'.

ו. וקודם יהיו לרצון אמרי פי האחרון טוב לומר פסוק אחד מן התנ"ך שמתחיל בשמו ומסיים באות אחרון משמו והיא סגולה שלא ישכח את שמו ליום הדין. והשל"ה כתב שעיי"ז התורה מצילה אותו מגהינם, כה"ח אות י"א.

ש. ואף שהיום אין חוזרים בתפילה מפני חסרון הכוונה, מ"מ כאן שזה רק פסוק אחד חוזר, מ"א ס"ק ו'.

ועיקר הכונה שיבין פי' המילים שהקב"ה משגיח על בריותיו ומפרנסן, ולא מיירי בכוונה ע"ד הסוד.

ו. גם המכוונים יזהרו לכוון תמיד בפשט הדברים ואח"כ תבוא הכוונה ע"פ סודן של דברים, כה"ח אות ל"ד.

ת. והטעם כתב הב"י כדי לרמוז שעיי"ז שאנו אומרים תהילה לדוד אנו זוכים להיות מבני עולם הבא. כה"ח אות ל"ה.

וכן הפסוק "ה' ימלוך לעולם ועד" ^א.

הגה: אין כורעים ומשתחוים כשואמרים "ואתה ה' אלהינו מודים אנחנו לך" או וכל קומה לפניך תשתחוה.

הגה: נהגו לעמוד כשואמרים ברוך שאמר וכן ויברך דוד, ובישתבח ^ב.

או"ח סימן רלט סעיף א

עין משפט ו.

א. קורא על מטתו פרשה ראשונה ^ג של שמע ומברך המפיל חבלי שינה על עיני ^ד וכו'...

א. גם יאמר אותו בלשון תרגום "ה' מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא", וגם יאמר כי בא סוס פרעה וכי לה' המלוכה וכו'.

ו יאמר מי כמוך נאדר בקודש עם כ"ף דגושה שאם לא כן נמצא מחרף ומגדף ח"ו שאומר ה', מיכה ח"ו. וכן בפסוק ידמו כאבן, יקרא בכ"ף דגושה שלא ישמע ידמוך אבן ח"ו. וכן "עם זו גאלת" הגימל דגושה שלא ישמע מגואל ח"ו. וכן כי גאה גאה דגושים.

כמ"כ צריך להפסיק מעט בין "מים" למילת "אדירים" כי אדירים זה לא חוזר על המים אלא על המצרים, כמ"ש במנחות נ"ג ע"א.

ו שירת הים צריך לאומרה בכוונה גדולה, וע"פ דברי הזוהר בפ' בשלח כל האומר שירה זו בכל יום ומכוון בה זוכה לאומרה לעולם הבא ולימות המשיח שיש בה מעולם שעבר ומעולם שיבא ולימות המשיח, כה"ח אות מ'. ועוד שם מי שאומר אותה בשמחה רבה ובדיקדוק התיבות והטעמים, ומכוון כאילו הוא בעצמו יוצא ממצרים ועובר בים והקב"ה מצילו מוחלין לו עוונותיו, וזהו פי' "ויאמרו לאמור", שם אות מ"א.

ב. והאר"י ז"ל לא הזכיר לעמוד בישתבח, וכן המנהג הפשוט בין הספרדים. ובוברך דוד יעמוד עד "אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברהם", כי שם אהיה רמוז בר"ת והוא בכתר.

ג. ורי"ו כתב שיש לומר כל ק"ש שיש בה רמ"ח תיבות לשמור רמ"ח אבריו, מ"א ס"ק א'. וכ"כ בשער הכוונות שיש לומר כל סדר ק"ש. ועיין בכה"ח אות ב' סדר ק"ש והפסוקים והכוונות.

ו גם הנשים צריכות לומר ק"ש שעל המטה בכוונה ובדיקדוק התיבות, כ"כ הא"ר. כה"ח אות ג'.

ו יכוון האדם באומרו ק"ש שעל המטה להמית כל הגופות של המזיקין, ויש אדם שמגודל כוונתו יכול להמית עד אלף קכ"ה ויש פחות. צריך לבדוק נקביו לפני ק"ש על המטה.

ד. וברכת המפיל יש מברכין אותה בשם ומלכות ויש מברכין אותה בלי שם ומלכות, וכתב כה"ח שראוי לנהוג לברך בשם ומלכות, אמנם כליל שבת ובימי הספירה וכן בעשרת ימי תשובה יברכו אותה בלי שם ומלכות, כה"ח אות ז'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com